

In overleg met een aantal coördinatoren is het hierboven formulier (afgebeeld op de vorige pagina) ontworpen, waarin geen overbodige informatie ingevuld hoeft te worden. In de praktijk bleek namelijk dat een deel van de informatie niet voor verslaggeving werd gebruikt. Het formulier is een Excel-bestand, wat iedereen met basis kennis van Excel eenvoudig kan invullen.

De **handleiding** voor het openen van het formulier is te downloaden vanaf de website van Brabants Landschap:

www.brabantslandschap.nl/soortbescherming/uilen/formulieren.html

Ook het invulformulier **broedgegevens** en het invulformulier **plaatsingsgegevens** (informatie over de locatie van een nieuwe kast) is hier te vinden. Succes met het verzamelen en invoeren van je gegevens en ontdek de voordelen van dit formulier!

Over een half jaar hopen we weer een nieuwsbrief te kunnen maken. Daarom zijn we altijd op zoek naar interessante informatie, artikelen of ervaringen uit het veld. We nodigen iedereen uit hier een bijdrage aan te leveren! Met vragen voor deze nieuwsbrief kunt u contact op nemen met onze coördinator soortenbescherming, Jochem Sloothaak: jsloothaak@brabantslandschap.nl of 0411-622775.

Enquête valbeveiliging

Omdat wij, van het Coördinatiepunt Landschapsbeheer, er veel waarde aan hechten dat onze vrijwilligers veilig te werk kunnen gaan, is het van belang te inventariseren hoe het in de uilenbescherming met de ARBO-zaken gaat.

Begin 2006 zijn er aan vrijwilligersgroepen valbeveiligingssets uitgedeeld. In de vorige editie van deze nieuwsbrief werd het gebruik aan de hand van foto's aan u uitgelegd. Toch was er tot voor kort niet veel bekend over hoe de beveiligingsset ervaren werd. Middels een enquête zijn daarom aan aantal vragen aan de groepen gesteld. In totaal hebben 22 groepen de tijd genomen om de enquête in te vullen en terug te sturen. Dit had tot gevolg dat er sterk uiteenlopende ervaringen en verrassende meningen bij ons binnen kwamen. Hieronder worden de resultaten kort besproken.

Op de vraag hoe vaak de groepen de beveiligingsset gebruiken werd gemiddeld genomen 'soms' geantwoord. Dit houdt in dat ongeveer net zo veel geroepen de valbeveiliging vaak tot regelmatig gebruiken als zelden tot nooit. Het lijkt voor de hand te liggen dat het tweetal sets van de groepen die hem nooit gebruiken ingeleverd zullen worden ten behoeve van groepen die er wel één nodig hebben.

Mate van gebruik		Aantal groepen
6	<i>Altijd</i>	0
5	<i>Vaak</i>	3
4	<i>Regelmatig</i>	4
3	<i>Soms</i>	3
2	<i>Zelden</i>	6
1	<i>Nooit</i>	2
Totaal		18

Score	3,0
-------	-----

Minstens zo interessant was de vraag hoe handig groepen de valbeveiliging vonden in gebruik. Gelukkig werd hier over het algemeen positief op gereageerd. Het gebruik werd als 'goed te doen' ervaren. Een gegeven dat voor de organisatie als een opluchting kan worden gezien. Toch zijn er een klein aantal groepen die het gebruik onpraktisch of moeilijk vinden. Onder ander Leo Daanen en Ger van Santvoort geven aan dat een zogenaamde 'fliplijn' oplossing kan bieden. Momenteel vindt er overleg plaats om de mogelijkheden te onderzoeken.

Handigheid		
		Aantal groepen
7	<i>Simpel</i>	1
6	<i>Eenvoudig</i>	2
5	<i>Goed te doen</i>	9
4	<i>Onpraktisch</i>	3
3	<i>Moeilijk</i>	1
2	<i>Ingewikkeld</i>	0
1	<i>Problematisch</i>	1
Totaal		17

Score	4,7
-------	-----

Als laatste werd de vraag gesteld of groepen überhaupt het nut van de valbeveiliging inzien. Hierop is door de meeste groepen bevestigend gereageerd. Het belang wordt duidelijk ingezien. De vier groepen die het nut van de valbeveiliging niet inzien hebben bij hun opmerkingen laten weten dat dit vooral te wijten is aan de hoogte waarop hun kasten hangen. Voor een kast die ter hoogte van 3 meter hangt, wordt de klimgordel niet gebruikt. In één van de gevallen wordt door een ervaren klimmer de eigen klimgordel gebruikt. Al met al is het belang van de gordel bij de groepen goed doorgedrongen.

Belang		
		Aantal groepen
5	<i>Zeer duidelijk</i>	6
4	<i>Duidelijk</i>	7
3	<i>Redelijk</i>	2
2	<i>Niet</i>	4
1	<i>Totaal niet</i>	0
Totaal		19

Score	3,8
-------	-----

De aanvullende opmerkingen waren veelal bruikbaar en verhelderend. Een behoorlijk aantal groepen hangen hun kasten bij voorbaat laag, zodat onnodig risico vermeden wordt. Andere groepen vinden het installeren van de set, teveel moeite en gebruiken hem om die reden niet. Eén opmerking van een werkgroep, die zijn kasten bijna allemaal in kerken heeft hangen, is hier ter afsluiting het vermelden waard. "Als ik eerst bijna mijn nek moet breken om de valbeveiliging ergens aan vast te maken, zie ik dat niet zo zitten." Vanuit het Coördinatiepunt willen we jullie nog eens meegeven dat de veiligheid in het beschermingswerk voorop staat. Als om wat voor reden dan ook het risico op ongelukken te groot lijkt, is staken van het werk de enige, goede keus.

Uilenbeschermers van het jaar Mark Sloendregt en Wil de Veer van Vogelwerkgroep De Kempen in actie.

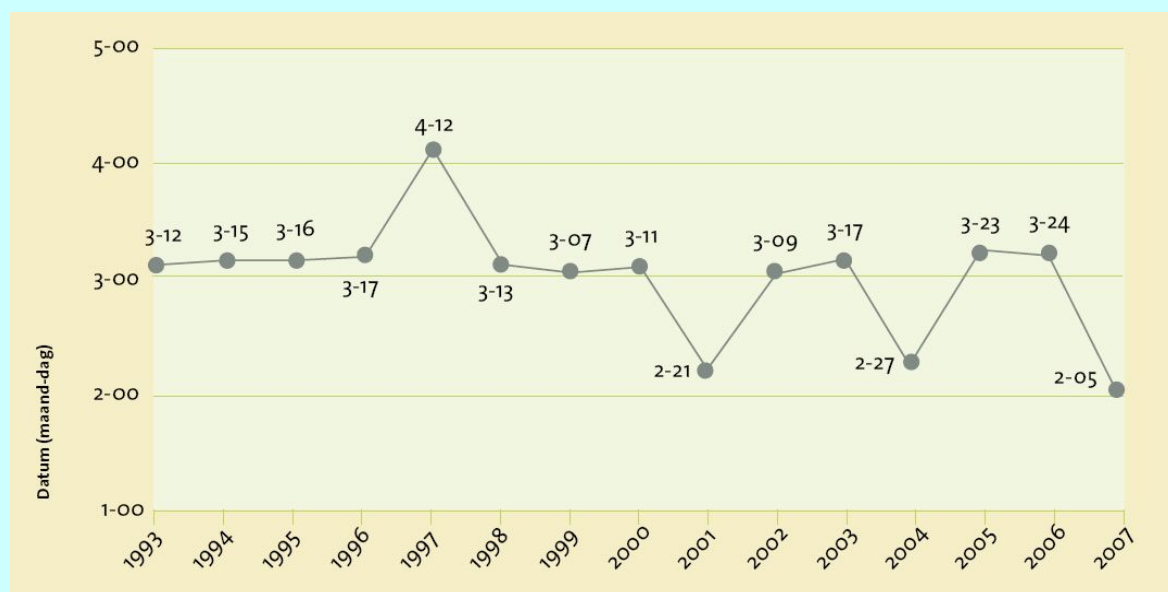
Kerkuil broedt vroeger

De kerkuil reageert op het opwarmende klimaat door ieder jaar een beetje vroeger aan de leg te gaan. Dat schrijven Ernst Kniprath en collega's in Vogelwarte. In vier proefgebieden in Noord-Duitsland deden zij tussen 1972 en 2005 onderzoek bij in totaal meer dan tweeduizend kerkuilennesten.

De gemiddeld vervroeging in de vier gebieden bedroeg 0,4 tot 0,9 dagen per jaar. De uilen reageren daarmee op het steeds eerder actief worden van veldmuizen. Wanneer deze trend zich voortzet, verwachten onderzoekers dat kerkuilen in de nabije toekomst wel eens drie legsels per jaar zouden kunnen gaan produceren. Dat betekent dat ze bijna het jaar rond kunnen broeden.

Ook in onze provincie zijn de afgelopen jaren een aantal erg vroege legsels geregistreerd. In de grafiek hieronder is dit te zien. Het is moeilijk om een duidelijke trend uit de broedresultaten, die door uilenbeschermers zijn doorgegeven, te ontdekken, maar de 3 dalen in de laatste 6 jaar van de 14 geregistreerde jaren zijn zeker opvallend. In het seizoen van 2007 is zelfs een broedgeval op 5 februari aangetroffen!

Bizar kerkuil verhaal

Door: Wim Cornelissen
Uilenwerkgroep: Mark & Leij

Midden in Galder hangt al jarenlang een kerkuilenkast. De kast hangt op een schitterende locatie met het Markdal als achtertuin (jaaggebied). Tot licht ongenoegen van de gastheer en gastvrouw had er tot dit jaar nog steeds geen kerkuil gebroed. Wel hadden er jaarlijks kauwen en/of holenduiven in de kerkuilenkast gebroed. Ook leuk maar de gastheer en gastvrouw hadden toch liever een bewoner voor de kast waarvoor deze was bedoeld.

Tot groot genoegen meldde de gastheer mij dat jaar (2007) dat er waarschijnlijk een paartje kerkuilen hun jongen in de kast aan het grootbrengen was. Na controle ter plaatse bleek dat het paartje kerkuilen drie jongen had grootgebracht. De drie jongen zijn half juni uitgevlogen.

Begin augustus kreeg ik van de gastheer te horen dat hij wederom activiteiten in en om zijn kerkuilenkast had waargenomen. Deze keer ging het niet om kerkuilen maar om een zwerm Bijen die hun intrek in de kerkuilenkast hadden genomen! Nadat hij een plaatselijke imker had ingeschakeld om de zwerm bijen uit de kerkuilenkast te verwijderen trof deze in de kast een verbijsterend tafereel aan. In de kerkuilenkast hing inderdaad een bijenzwerm maar ook zag hij een dode kerkuil op zes eieren..... Kennelijk was het paartje kerkuilen voor de tweede maal dat jaar aan het broeden maar zijn zij overvallen door een zwerm bijen waardoor de in de kast aanwezige kerkuil de kast niet meer uit durfde of kon. Vanwege de in de kast aanwezige bijen was de andere kerkuil kennelijk ook niet in staat geweest om zijn of haar broedende partner van voedsel te voorzien.

De gastheer en gastvrouw waren nogal ontdaan over wat hun kerkuilen was overkomen en hopen nu dat de overgebleven kerkuil een nieuwe partner vindt en dat hun kast dan weer als broedplaats wordt uitgekozen. Zo zie je maar dat geduld uiteindelijk wordt beloond ook al kan dit heel bizar eindigen.

Ruigpootuil broedt weer in Nederland

Nieuwsbericht Staatsbosbeheer, 28 juli 2008

Laatste broedgeval meer dan 30 jaar geleden

In de bossen van Staatsbosbeheer in Midden-Drenthe hebben dit jaar met zekerheid ruigpootuilen gebroed. Het is voor het eerst in ruim dertig jaar dat deze soort in Nederland voor nageslacht heeft gezorgd.

De ruigpootuil is ongeveer net zo groot als de bij ons bekende steenuil (24-26 cm). Opvallend aan het uiterlijk zijn de grijze druppels (parels) op chocoladebruine rug en vleugels en de uitgesproken grijze gezichtssluier met zwarte rand.

Jaren zeventig

In de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw werden bijna elk jaar wel ruigpootuilen gehoord in grote boswachterijen in Midden-Drenthe. In 1971 werd er een donsjong van een ruigpootuil gevonden, maar het was niet duidelijk waar het jong was geboren. In 1974 en 1977 werd een nest gevonden, maar dat mislukte in de eifase. In latere jaren kon geen broeden meer worden vastgesteld. Na midden jaren tachtig werden incidenteel nog wel roepende mannetjes gehoord op diverse plekken in Nederland, waaronder in Norg (1999).

Vogelaars

Een groep vogelaars, waaronder Marnix Jonker, Jasper Klaver en Peter van Wetter waren nieuwsgierig of er tegenwoordig nog ruigpootuilen in Drenthe voorkomen en zetten in februari een gerichte zoekactie op touw. Dat leverde meteen een roepend mannetje op. Daarna togen tientallen vogelaars naar de plek om getuige te zijn van deze zeldzaamheid. Toen er een tweede mannetje en ook een of twee vrouwtjes werden gehoord, besloot Staatsbosbeheer het bosgedeelte tijdelijk af te sluiten voor publiek om een broedpoging zoveel mogelijk rust te geven. De uilen werden goed in de gaten gehouden door eerder genoemde vogelaars, Willem van Manen en de boswachters Aldrik Pot en Pauline Arends van Staatsbosbeheer.

Onzekerheid

Even leek het er op dat van broeden geen sprake was, totdat een van de 'team-leden' begin april een bezette nestboom ontdekte. Van de minimaal vier eieren die werden gelegd,

kwamen twee uit. De jongen vlogen gezond en wel uit, maar werden vrijwel direct na uitvliegen gepakt door een roofdier (predator).

Bij een nieuwe controleronde werd in juni een tweede nest gevonden, 500 meter van het eerste nest. Hier werden tenminste vier jongen geboren. Eén jong stierf voor het uitvliegen en een ander jong werd na uitvliegen gepredeerd teruggevonden. Dit betekent dat er tot dusver twee jongen zijn overgebleven. Uit buitenlandse literatuur is bekend dat sterfte onder ruigpootuilen in het eerste jaar vrij hoog is. Ruigpootuilen hebben natuurlijke vijanden als boommarter, havik en bosuil.

Nomade

De ruigpootuil komt vooral voor in Noord-, Midden- en Oost-Europa waar hij broedt in uitgestrekte bossen en berggebieden. Het dichtste bij gebeurt dat in Duitsland op de Lüneburgerheide, waar de soort het de laatste jaren goed doet. De ruigpootuil heeft een nomadische levenswijze, wat betekent dat hij min of meer daar te vinden is waar veel muizen zijn. Omdat er in delen van Duitsland sprake is van een 'slecht muizenjaar', zou het kunnen dat de Duitse ruigpootuilen hun heil in Drenthe hebben gezocht. Het is dus ook lang niet zeker of de vogels blijven hangen en volgend jaar weer tot broeden komen. Het is echter ook niet uit te sluiten dat de soort zijn opmars in Duitsland voortzet in Nederland. Om dit te onderzoeken is inmiddels een Werkgroep Ruigpootuil opgericht die de ontwikkeling gaat volgen. Ook wordt bekeken of via het ophangen van nestkasten vestiging kan worden gestimuleerd. Door deze nestkasten op te hangen in dichtere bospercelen dan in de meer open vakken waar in 2008 werd gebroed, zou het broedsucces kunnen worden opgevijseld.

Oude bossen

De ruigpootuil is een holenbroeder bij uitstek en voor het broeden afhankelijk van nestholtes van met name zwarte specht. De Drentse bossen zijn inmiddels zo'n 80 jaar oud en bieden voldoende variatie en geschikte nestbomen. Oude bossen met veel afwisseling in dichte en open gedeelten en veel holle en dode bomen zijn echter niet alleen voor ruigpootuilen van groot belang. Ook andere diersoorten zoals de boommarter, vleermuizen en allerlei insecten zoals de hoornaar profiteren er van. Staatsbosbeheer laat bij dunningen dode holle bomen daarom staan.

Kerkuilen in torenvalkenkast

Vogelwacht Uden eo

Onder grote belangstelling zijn in juli van dit jaar jonge kerkuilen door 'ringer' Gerard van der Kaa geringd. Het bijzondere is dat deze uilen in een torenvalkkast zijn grootgebracht. De drie jonge uilskuikens zijn van een uniek ringnummer voorzien, gewogen, opgemeten en weer veilig in hun nestkast teruggezet. Het aanwezige publiek van de plaatselijke camping reageerde zeer enthousiast.

De werkgroep Uilen van Vogelwacht Uden heeft, samen met Gerard van der Kaa, op verschillende locaties in Noord-Brabant jonge uilen geringd. "In tegenstelling tot West-Brabant, vallen de broedresultaten in deze regio niet tegen. De meeste broedlocaties van het vorige jaar zijn ook dit jaar weer bezet. Gemiddeld hebben de broedparen twee tot drie jongen, met soms een uitschieter met vijf jongen", weet Van der Kaa. Voor veel bewoners en campinggasten was dit de eerste ontmoeting met een in het wild levende uil. Gezamenlijk werd vervolgens een aantal braakballen uitgeplozen en de inhoud besproken.

Het publiek was erg verbaasd over de hoeveelheid muizen die een kerkuil in een broedseizoen verwerkt. De kerkuil werd dan ook direct gezien als een nuttig beest, 'een natuurlijke ongedierte bestrijder'. De jeugdige aanwezigen hebben even de gelegenheid gehad om de jonge uilskuikens te aaien voordat ze weer werden teruggezet in de voor hun vertrouwde en veilige 'torenvalkkast'.

John Opdam, coördinator van de Vogelwacht Uden (hieronder in actie), meldde dat vorig jaar de situatie andersom was. Toen had de uilenwerkgroep torenvalken in een kerkuilenkast zitten. Met maar liefst 5 jongen!

Coördinator John Opdam, oog in oog met de drie uilskuikens die een wel heel bijzondere geboorteplaats in hun paspoort vermeldt krijgen.

Steenuil
in de lift

Steenuil in de lift

Achtergronden en nieuws over de steenuil in Brabant

Nieuwskrant Steenuil in de Lift bestaat nu bijna 5 jaar. Vanaf september 2004 verschijnt er elke maand 1 pagina met nieuws en wetenswaardigheden over de Steenuil in Brabant. Zaken zoals inventarisaties, kastcontroles en organisatiestructuur komen er in voor.

Een belangrijke doelgroep zijn ook de mensen bij wie een nestkast hangt of die een uil hebben wonen. Meestal zijn dat buitenwonende burgers en boerenmensen. Zij kunnen met goede voorlichting de steenuil op hun eigen erf ter wille zijn. Denk daarbij aan onderwerpen zoals het aanbrengen van een gevarieerde grasmatt, het afschermen van een waterbak of het planten van een rijtje knotbomen.

Dat betekent wel dat we die gastgezinnen moeten zien te bereiken. De meeste hebben wel een mailadres maar weten niet van het bestaan van de nieuwskrant. En daar heb ik hulp van jullie bij nodig. Wat kun je doen!

Bij elk werkbezoek de mensen attenderen op de nieuwskrant Steenuil in de Lift en hun mailadres aan mij doorgeven. Het is geheel vrijblijvend en men kan de verzending elk moment weer afmelden.

Het is in ieders belang, maar zeker in het belang van de steenuil, dat we elkaar op de hoogte houden. Steenuil in de Lift is hierbij een goed hulpmiddel.
.....en natuurlijk als je wat te melden hebt over de steenuil in jouw gebied; laat het weten en het komt in de krant!

steenuilindelift@home.nl

De Fabeltjeskrant op bezoek bij:

Philip van der Linden

Woonplaats: Ravenstein
Vrijwilligersgroep: VWG IVN Oss (Ravenstein)

Wat staat er vanavond op de eettafel?

Ik heb vanavond een borrel met collega's en daarna gaan we met een stel in het centrum van 's Hertogenbosch iets eten. Gezellig en lekker gemakkelijk.

Heeft u vandaag nog de tijd genomen om uilenballen uit te pluizen?

Nee, ik ben druk op het werk. Ook leuk, want ik werk bij het bureau Natuurverkenningen van onze Provincie.

Hoe lang bent u als vrijwilliger actief en waarom heeft u voor uilen gekozen?

Ik ben in 2005 begonnen met weidevogelbescherming in Ravenstein. In 2007 hebben wij vervolgens met een deel van de weidevogelgroep ook een begin gemaakt met uilenbescherming. Uilenbescherming heeft als voordeel dat het goed te combineren is met weidevogelbescherming. En in tegenstelling tot het slechte weidevogelseizoen in 2007 hadden we direct enkele broedsuccessen voor steenuilen. Dat resultaat heeft heel motiverend gewerkt.

Welke karaktereigenschappen dicht u een uil toe?

Wat ik leuk vind aan uilen is dat ze meestal rommelige, plekjes of zolders opzoeken. Het zijn vaak die plekjes met ook bijzondere bewoners. Uilen zijn interessant, maar de ontmoetingen door het plaatsen van kasten zijn minstens zo interessant. Ik waan me soms in het programma "de stoel" of "man bijt hond".

Hoe verliep de uilenbescherming afgelopen jaar in uw gebied?

Onze groep heeft kerkuilenkasten overgenomen die vaak al jaren geleden zijn gehangen en heeft nieuwe steenuilenkasten geplaatst op plekken waar steenuilen zijn waar genomen. Afgelopen jaar hebben we vooral gebruikt om een goed overzicht te krijgen. Toch mochten we al meteen onze eerste successen noteren. Als je in Demen en Dieden gaat kijken heb je grote kans een van "onze" steenuilen te spotten.

Wat is het vreemdste wat u heeft meegemaakt gedurende uw hele vrijwilligersperiode?

In die korte tijd is het vreemdste dat ik heb meegemaakt een tweetal kasten op minder dan 50 meter van elkaar die allebei bezet waren.

Bent u ook wel eens aangevallen door een uil?

Aangevallen niet, maar op een donkere, kille avond zijn we eens uilen gaan roepen. Het was een prachtige ervaring toen van twee kanten angstaanjagende kreten op ons afkwamen en we snel ons CD'tje hebben weggestopt.

Vindt u uzelf een uilskuiken?

Men zegt wel eens: "Waar je veel mee omgaat, daar ga je op lijken". Misschien gaat het dus wel gebeuren.....

Tenslotte nog één vraag: Bij wie moet de Fabeltjes Krant de volgende keer op bezoek gaan?

Waar je zeker eens op bezoek moet gaan is onze site: <http://weidevogels.blogspot.com/>. Daarna maar eens naar Rini v.d. Boer. "Die is ook maf van Uilen" (aldus Wout van Mensvoort").

Verdwijnt Meneer de Uil uit Beeld?

In Vogelbalans 2008 meldt SOVON dat uilen stiekem bezig zijn uit ons land te verdwijnen. Sommige van deze soorten komen in onze provincie al nauwelijks meer voor terwijl de biotopen die hier voor handen zijn, voor andere soorten juist uitermate geschikt zijn.

Van de velduil komen bij het Coördinatiepunt zo nu en dan nog meldingen binnen, zoals de bijzondere waarneming door Maaïke Riemslog het afgelopen seizoen, in het buitengebied nabij Riel, gemeente Gllze. Kort daaropvolgend deed Marco Renes een waarneming van een Velduil in de Lage Vughtpolder in Teteringen en wist hier ook een foto van te schieten.

Ook op de vliegbasis in Eindhoven, zijn door Martin Vink van de vogelwerkgroep Gemert dit jaar een aantal waarnemingen van deze prachtige uil gedaan. Een bezoek in de avond heeft de foto hiernaast tot stand gebracht. Broedgevallen van de velduil komen bij ons in Brabant overigens niet voor. Landelijk resteren er slechts minder dan 20 broedparen. Deze huizen allemaal op de Waddeneilanden.

Minder bekend is dat ook de ransuil sinds 1990 met driekwart is afgenomen. Een kleiner muizenaanbod, maar ook afname van nestgelegenheid (minder oude kraaiennesten beschikbaar) speelt deze vogel parten.

Het Steenuiltje is mede door de inzet van enthousiaste vrijwilligersgroepen en de uitvoering van biotoopverbeterende maatregelen, na een eerdere achteruitgang nu stabiel. De kerkuil neemt zelf geleidelijk toe. Dit was duidelijk terug te zien in de grafieken in het provinciaal jaarverslag (te downloaden vanaf www.brabantslandschap.nl).

De oehoe krijgt na eerdere vestigingen in Zuid-Limburg nu ook vaste grond onder de voeten in het oosten van het land, als gevolg van uitbreiding vanuit Duitsland. In 2007 werden 5 broedparen aangetroffen. Een verdere uitbreiding ligt, zoals oehoe-deskundige Gejo Wassink op de jaaravond al aangaf, in het verschiet.

Wat gebeurt er in het veld?

Een dag op pad met Addy van de Heijden (uilenbeschermers van het jaar 2007)

Door: Ton Voorn, Uilenwerkgroep Schijndel

Nadat het geluidsmonitoren begin april was geëindigd, was het nu tijd voor de inspectie van de uilenkasten. Het was slecht weer met onweer en regen maar dat was voor ons geen beletsel. De eerste kasten waren bewoond of bewoond geweest door holenduiven en spreeuwen. In onze 3^e kast in een perenboom troffen wij 3 jonge steenuilen aan. Even later troffen wij een steenuilenkast aan nog vol met nestmateriaal van een spreeuw. De 4 jongen met moeder zaten met hun kop tegen de deksel aan. Om wat verlichting te geven hebben wij er het nodige nestmateriaal eruit gehaald. Ook bijzonder was dat het voorportaal vol lag met dode muizen (ongeveer 10) hier dus een foto van genomen.

De familie Smits aan de Borne in Schijndel had voor de 5^e keer op rij een broedsel van steenuilen. In de kast zaten 2 jongen gezonde steenuilen, dus alle reden om hier een oorkonde af te geven. Op het laatst van de dag troffen wij een kerkuilenkast aan waarvan de jongen al in de schuur rondfladderden onder het toezien van moeder uil.

Onze controles geven aan, dat we een goed seizoen hebben.
In 2007 6 broedgevallen van steenuilen nu 12 broedgevallen in de kast en
6 vrije broedgevallen.

De kerkuilen hadden in 2007 18 broedgevallen en dat is in 2008 ook zo.

Onderstaande foto laat een kast zien met 4 gezonde jongen bosuilen en moeder.
Op de andere is een dood konijn met de kop eraf. Hoe krijg je zoiets naar binnen?

www.uileninbrabant.nl

Sinds 2007 werd het internet een website rijker: www.uileninbrabant.nl. De site richt zich op iedereen die meer informatie wil over uilen en hun bescherming. De site biedt onder andere algemene informatie, foto's en de mogelijkheid om jaarverslagen en nieuwsbrieven te downloaden. Ook kunnen vragen worden gesteld en waarnemingen worden doorgegeven. In de nog maar korte tijd dat de site bestaat zijn al diverse meldingen binnengekomen van mensen met uilen in hun schuur. **Er is verder alle ruimte voor groepen om zich op deze site te presenteren**, of om bijvoorbeeld nieuwsberichten en leuke ervaringen te publiceren. Wie daar interesse in heeft kan dit laten weten via: uileninbrabant@planet.nl.

Uilen in Brabant

De Steenuil | De Kerkuil | De Bosuil | De Ransuil

Bescherming
Direct reageren
Vraag en Advies
Contactpersonen
Informatie
Voorlichting

Steenuil in de lift
Knotwilgen folder
Dwerguil Brabant!
Links
Colofon
Zoeken
Home

Welkom op de website "Uilen in Brabant", de website van en voor uilenbeschermers in Brabant. De interesse in natuur om het huis of op het erf wordt in Brabant steeds groter. De bescherming van uilen als dé ambassadeurs van een natuurlijke leefomgeving neemt hierdoor ook toe.

Draagvlak voor bescherming van deze prachtige vogels is in deze provincie ruimschoots aanwezig, evenals een grote groep mensen die zich hiervoor als stuwende kracht wil inzetten. Het is zaak om kennis met betrekking tot bescherming, verspreiding en biotoop van uilen te verzamelen, te delen en in te zetten voor het behoud van de vier soorten uilen!

Wij hopen dat deze website een bijdrage kan leveren aan het enthousiasme voor uilen en uilenbescherming in Brabant!

Copyright © 2007

(Wij vragen nog enkele mensen die het redactieteam willen versterken. Als je interesse uit gaat naar de Kerkuil of Bosuil of Ransuil reageer dan en wordt mede-redactielid. De belangrijkste taak is er voor te zorgen dat jouw favoriete uil de volle aandacht krijgt door bv. interessante verslagen of leuke foto's uit het veld te verzamelen van uilenwerkgroepen uit Brabant. Voor inlichtingen jmvanrijsewijk@home.nl)